

MATEU 21,33-46

Jesús digué: “Escolteu una altra paràbola: Hi havia un propietari que va plantar una vinya, la va envoltar d’una tanca, hi va excavar un cup i va construir-hi una torre de guàrdia. Després la va arrendar a uns vinyaters i se’n va anar lluny. Quan s’acostava el temps de la verema, envià els seus servents als vinyaters per rebre’n els fruits que li corresponien; però els vinyaters van agafar els servents, i a l’un el van apallissar, a l’altre el van matar, i a l’altre van apedregar-lo. Novament els envià altres servents, més nombrosos que els primers, però els van tractar igual. Finalment els envià el seu fill, tot dient-se: “Al meu fill, el respectaran.” Però els vinyaters, en veure el fill, es digueren entre ells: “Aquest és l’hereu: vinga, matem-lo i quedem-nos la seva heretat.” L’agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar.”

“Quan vingui l’amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?”

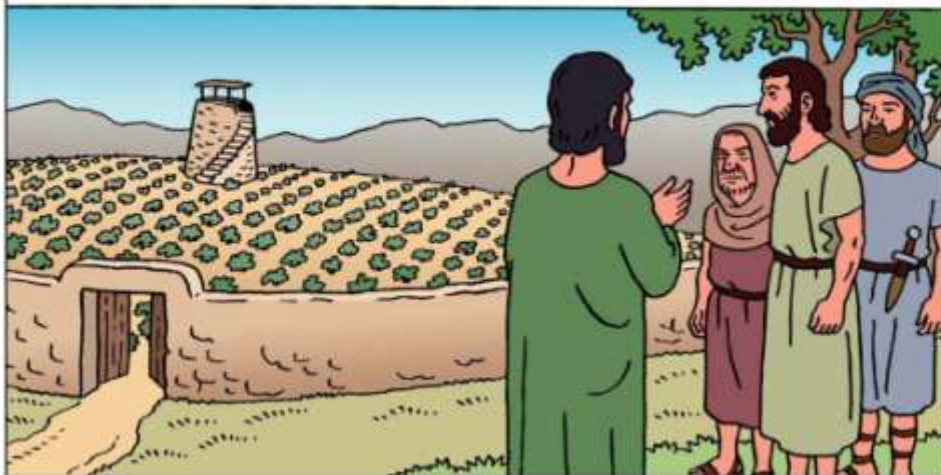
Li responen: “Farà morir de mala manera aquells mals homes i arrendarà la vinya a uns altres vinyaters que li donin els fruits al seu temps.”

Jesús els diu: “¿No heu llegit mai allò que diu l’Escriptura: La pedra rebutjada pels constructors, ara és la pedra principal. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se’n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el faci fructificar. Tothom qui caigui sobre aquella pedra quedarà trossejat, i aquell sobre qui la pedra caigui quedarà fet miques.”

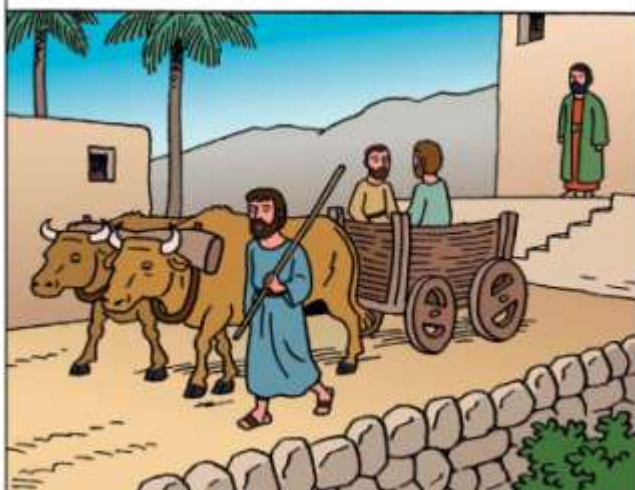
En sentir les seves paràboles, els grans sacerdots i els fariseus van comprendre que es referia a ells, i volien agafar-lo, però van tenir por de la gent, que el considerava un profeta.

HI HAVIA UN PROPIETARI QUE VA PLANTAR UNA VINYA, LA VA ENVOLTAR D'UNA TANCA, HI VA EXCAVAR UN CUP I VA CONSTRUIR-HI UNA TORRE DE GUÀRDIA.

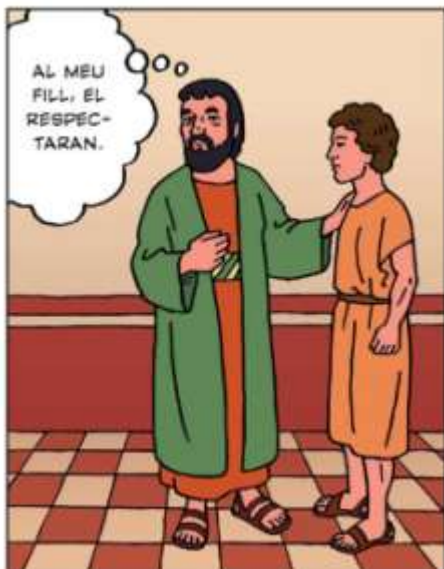

QUAN S'ACOSTAVA EL TEMPS DE LA VEREMA, ENVIÀ ELS SEUS SERVENTS ALS VINYATERS PER REBRE'N ELS FRUITS QUE LI CORRESPONIEN.

ELS ENVIÀ ALTRES SERVENTS, MÉS NOMBROSOS QUE ELS PRIMERS, PERÒ ELS VAN TRACTAR IGUAL.

L'AGAFAREN, EL VAN TREURE FORA DE LA VINYA I EL VAN MATAR.

¿NO HEU LLEGIT MAI ALLÒ QUE DIU L'ESCRITURA: LA PEDRA REBUTJADA PELS CONSTRUCTORS, ARA ÉS LA PEDRA PRINCIPAL. ÉS EL SENYOR QUI HO HA FET. I ELS NOSTRES ULLS SE'N MERAVELLEN?

PER AIXÒ US DIC QUE EL REGNE DE DEU US SERÀ PRES I SERÀ DONAT A UN POBLE QUE EL FACI FRUCTIFICAR.

QUAN ELS GRANS SACERDOTS I ELS FARISEUS SENTIREN LES SEVES PARÀBOLES, VAN COMPRENDRE QUE ES REFERIA A ELLS; I VOLIEN AGAFAR-LO, PERÒ VAN TENIR POR DE LA GENT, QUE EL CONSIDERAVA UN PROFETA.

Jesús va explicar aquesta paràbola dos dies després de la seva entrada triomfal a Jerusalem. Després d'expulsar els mercaders del temple, els grans sacerdots li van demanar amb quina autoritat feia tot allò i Jesús els va respondre amb tres paràboles: els Dos fills, els Vinyaters homicides i el Banquet de noces. Amb aquestes tres paràboles Jesús es va enfrontar a les autoritats religioses d'Israel, i aquella confrontació el duria a la mort.

Jesús va fer servir la imatge de la vinya en moltes paràboles, perquè n'hi havia moltes al seu voltant. Els profetes també ho havien fet i per això Jesús va començar la seva paràbola amb les paraules de la cançó de la vinya que havia escrit el profeta Isaïes. Isaïes havia dit: "La vinya del Senyor de l'univers sou vosaltres, poble d'Israel", per això els qui l'escoltaven van entendre que la vinya es referia al poble d'Israel.

Jesús explicava aquesta paràbola als grans sacerdots i, com en la paràbola dels Dos fills, va fer-los una pregunta perquè ells mateixos acabessin la història: "Què farà l'amo amb aquells vinyaters?" Els sacerdots encara no s'havien adonat que Jesús es referia a ells quan parlava dels vinyaters assassins i, ben de pressa, van respondre que calia que morissin i s'havia de donar la vinya a uns altres vinyaters.

Però quan els sacerdots van sentir que Jesús parlava dels constructors van entendre que es referia a ells i el volien agafar. Aquell dia no es van atrevir, perquè tenien por de la gent que el considerava un profeta. Però tres dies més tard, a l'hort de les oliveres, el van agafar per matar-lo.

La paràbola ens parla de la paciència de Déu amb el seu poble, dels profetes que van ser enviats i maltractats, i de com Déu va enviar al món el seu fill estimat. Jesús és el fill que van agafar, van treure fora de la ciutat i van matar. Amb aquesta paràbola Jesús va predir la seva mort i va afirmar que ell era el fill de Déu. Per això, tres dies més tard, en el seu judici, el gran sacerdot li va dir: "Digues, ets tu el fill de Déu?"

Com en cap altra paràbola Jesús va deixar clar qui era ell i perquè havia vingut al món. Jesús era més que els profetes que el van precedir, Jesús és el fill de Déu. Jesús és la pedra principal que els líders d'Israel van rebutjar i sobre la qual es construeix el Regne de Déu. Són d'altres els qui han de fer fructificar el Regne per al seu Senyor. Ets tu un d'ells?

